

Sygn. akt V KK 71/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K. H.**

skazanego z art. 157 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.

w dniu 11 kwietnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 sierpnia 2012r., sygn. akt IV Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 października 2011r.,

sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. kasację pozostawić bez rozpoznania,

**2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazaną**

UZASADNIENIE

K. H. stanęła pod zarzutem tego, że:

- w dniu 20 lipca 2008r. w W. poprzez uderzanie M. R. – N. pięścią, w której trzymała pęk kluczy, po głowie, tułowi, spowodowała u niej stłuczenie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz barków z utrzymującym się ograniczeniem ruchomości, podbiegnięcie krwawe i otarcie skóry twarzy oraz obu kończyn górnych, zaburzenia czucia prawej ręki, czym naruszyła czynności narządów ciała na czas powyżej 7 dni tj. popełnienia czynu z art. 157§1 k.k.

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 4 października 2011r. w sprawie sygn. akt II K [...] uznał oskarżoną za winną popełnienia zarzuconego jej czynu i skazał za to na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 47§1 k.k. orzekł od oskarżonej na rzecz Fundacji „[...]” nawiązkę w wysokości 500 zł.

Wyrok zaskarżony został zarówno apelacją obrońcy, w której podniesiono zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i naruszenia prawa procesowego – art. 7 k.p.k. i 5§2 k.p.k., jak i apelacją oskarżonej, w której wskazano zarzuty obrazy prawa procesowego – art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., oraz art. 5§2 k.p.k., a także art. 410 k.p.k. i art. 424§1 k.p.k.

W obu apelacjach wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej lub uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2012r. w sprawie sygn. akt IV Ka [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec K. H. karę pozbawienia wolności zawiesił warunkowo na okres próby wynoszący 3 lata. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanej i podniósł w niej zarzuty:

- 1) uchybienia z art. 439§1 pkt 5 i 7 k.p.k.
- 2) rażącego naruszenia przepisów postępowania – art. 4, 6, 433§2 i 457§3 k.p.k.

Podnosząc powyższe obrona wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi odwoławczemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy ustawy, tak jak wymaga tego art. 429§1 k.p.k.

Podniesienie przez skarżącego zarzutów naruszenia prawa stanowiących bezwzględne przesłanki odwoławcze z art. 439 k.p.k. ma w niniejszej sprawie charakter czysto pozorny i służy jedynie ominięciu przepisów ograniczających możliwość wnoszenia nadzwyczajnego środka odwoławczego jakim jest kasacja – art. 523§2 k.p.k. Pozostałe zaś zarzuty wymienione w pkt drugim są wprost niedopuszczalne wobec treści art. 523§2 k.p.k. w zw. z art. 523§4 pkt 1 k.p.k. Jak wynika bowiem z dyspozycji wskazanych przepisów, kasacja, w sytuacji, gdy

oskarżonego skazano na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania może być wniesiona przez strony tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

Skarżący stawiając zarzut orzeczenia środka karnego nieznanego ustawie całkowicie ignoruje treść art. 39 k.k., w którym ustawodawca enumeratywnie wymienia środki karne. Jak wskazuje się w tym przepisie (w pkt 6) środkiem karnym jest między innymi „nawiązka”. Jak zaś wynika z treści pkt II wyroku Sądu Rejonowego wydane w niniejszej sprawie, wobec oskarżonej orzeczono właśnie nawiązkę w kwocie 500 zł. Zupełnie odrębną kwestię stanowi prawidłowość wskazania podmiotu, na rzecz którego nawiązka ta może być zasądzona. Nowelizacja kodeksu dokonana ustawą z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227) sprecyzowała, iż nawiązka może zostać zasądzona tylko na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Taki stan prawny obowiązywał zatem w chwili orzekania przez Sąd Okręgowy (wyrok z dnia 23 sierpnia 2012r.). Jednakże błąd w zakresie wskazania beneficjenta nawiązki, choć niewątpliwie jest uchybieniem procesowym, nie ma charakteru bezwzględnej przesłanki odwoławczej, gdyż w sposób oczywisty nie powoduje, że nawiązka staje się środkiem karnym nieznanym ustawie.

Podniesienie tego zarzutu przez skarżącego miało zatem charakter czysto pozorny zmierzający do wywołania nieuprawnionej kontroli kasacyjnej.

Tak samo ocenić należy również zarzut zaistnienia w wyroku Sądu Rejonowego „sprzeczności w treści orzeczenia uniemożliwiającego jego wykonanie”. Nie ulega żadnej wątpliwości, że brak wskazania w treści wyroku dokładnego adresu fundacji, na rzecz której orzeczono nawiązkę, nie ma charakteru uchybienia wskazanego w art. 439§1 pkt 7 k.p.k. Przede wszystkim ustalenie adresu i numeru konta bankowego Fundacji „[...]” nie nastręcza jakichkolwiek trudności. Co zaś istotniejsze, uchybienie takie nie ma charakteru „sprzeczności w treści orzeczenia” czego wymaga przywołany przez obronę przepis. Ten fragment orzeczenia nie stoi bowiem w sprzeczności z zapisem z żadnej innej części wyroku Sądu Rejonowego lub Okręgowego. Tak więc i w tym

wypadku, w sposób więcej niż oczywisty, nie może być mowy o naruszeniu art. 439 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

aw